

Prilog kontekstualizaciji i dataciji stećaka u Starom Slanom kod Trebinja

Esad Kurtović
Sarajevo

Godišnjak/Jahrbuch 2012,41:211-218
DOI:10.5644/Godisnjak.CBI.ANUBiH-40.12

Dva natpisa na dva osamljena stećka u obliku visokih sanduka Dobrila Pribilovića i Dobrila Božićkovića u zaseoku Palanka u Starom Slanom kod Trebinja Marko Vego je povezoao preko njihovih pisara Obrada Krajkovića i Ivka Obradovića dajući mogućnost da su dvojica pisara u srodstvu kao otac i sin.¹ Na ovom mjestu dajemo nekoliko arhivskih informacija koje upotpunjavaju historijski kontekst ovih natpisa i razmatraju ponuđenu mogućnost srodstva dvaju pisara.

Staro Slano (12 km sjeverozapadno od Trebinja) predstavlja novije naselje koje je nastalo na mjestu srednjovjekovnog naselja Slano. Slano je pripadalo području Pobrđa u župi Trebinje u blizini naselja Hum i Lug na Trebišnjici. Spominje se krajem 1420. godine (*in Slano in Tribigna*) kao mjesto razbojništva, pljačke i ranjavanja Pribislava Vukovića od strane nepoznatih počinitelja.²

Prvi natpis kojeg Marko Vego smatra mlađim ima sljedeći sadržaj: СЕ ЛЕЖИ ДОБРИЛО ПРИБИЛОВИЋ СИНОВЦЕМ Ш ЛУБЕТОМ, ПИСА ОБРАД КРАЈКОВИЋ. Natpis je datiran

XIV–XV stoljećem.³ Na osnovu jedne arhivske informacije koju je donio Mihailo Dinić, a koja spominje Pribila, sina Obrada Krajkovića, Marko Vego je datiranje ovog natpisa korigirao i datirao u prvu polovinu XV stoljeća.⁴ Sadržaj drugog natpisa: СЕ ЛЕЖИ ДОБРИЛО БОЖИЋКОВИЋ З БРАТОМ РАДОЈЕМ И СИНОВЦЕМ ПЛАВЦЕМ А ПИСА ИВКО ОБРАДОВИЋ. Ovaj natpis je datiran XV stoljećem.⁵ U dostupnoj građi pokušat ćemo identificirati spominjane osobe s ovih natpisa.

U prvom natpisu spomenuti su Dobrilo Pribilović, njegov sinovac Ljubeta i pisar Obrad Krajković. Ime Pribil i patronimičko prezime Pribilović je prilično često. Čak je i veći broj Pribilovića koji se mogu dovesti u vezu s ovdje razmatranim prostorom u trebinjskoj okolini. Zato ćemo ovdje u obzir uzeti samo najinteresantnije primjere. Januara 1424. godine spomenuta su braća Radonja, Radovac, Bogdan i Dobro Pribilović, ljudi Usina Dragančića koje je Bogosav Peruković optužio za pljačku krave vrijednosti 10 perpera.⁶ Da li je Dobro Pribilović ustvari Dobrilo Pribilović sa spomenutog natpisa, to ne možemo sa sigurnošću tvrditi. Januara 1462. godine spomenuta su braća Radonja, Dobrilo i Dragić Pribilović. Zajedno s

¹ Vego 1962, 236-237; Bešlagić 1971, 399.

² "Pribissaus Veouchouich coram nobili et sapienti viro domino Clemente de Bodaça honor Rectoris Ragusii conqueritur supra aliquos predones quorum nomina ad huc ignorat. Eo quia dicti accusati predones more predonico in die sancti Martini propelapsi in Slano in Tribigna violenter acciperunt accusatori predicto duo paria bisachiarum plena mercibus valoris yperperis triginta quinque et insuper verberauerunt acriter accusatorem predictum" (12. 2. 1420. g.), Državni arhiv u Dubrovniku, Lamenta de foris, IV, 147v; Тошић 1998, 42, 59. Kod Тошића je greškom umjesto februara dokument datiran u decembar 1420. godine.

³ "Се лежи Добрило Прибиловић синовцем ш Лубетом, писа Обрад Крајковић", Vego 1964:55.

⁴ Динић 1967, 85; Vego 1970, 170; Bešlagić 1982, 476.

⁵ "Се лежи Добрило Божићковић з братом Радојем и синовцем Плавцем а писа Ивко Обрадовић", Vego 1964, 55.

⁶ "Bogossauus Perouchouich coram domino Rectore ser Marino de Resti conqueritur supra Radogna, Radouaç, Bogdan et Dobrie Pribilouichi homines Usinoui Draganzich. Eo quia his diebus sibi conquerenti interfecerunt unam vacham valloris yperperos X" (23. 1. 1424. g.), Lamenta de foris, V, 252v.

braćom Radosavom i Dobrosavom Odrančićem iz Trebinja oni su optuženi da su devastirali kuću Marka Pribitkovića Kerbulića u Župi dubrovačkoj.⁷ Ime Dobrila Pribilovića se slaže s imenom na natpisu na stećku, ali i dalje nemamo prostora za konačnu potvrdu. U konačnici prvi bi primjer iz 1424. godine odgovarao prvoj polovini XV stoljeća i skladno bi se složio s drugim dijelom razmatranja koje finalizira nastanak ovog natpisa upravo tim vremenom.

Trebinjskom području pripadaju i braća Novak i Obrad Pribilović (1391–1421) ljudi Radosava Ljubišića, Rudeč Pribilović (1397), Radoslav Pribilović (1402), Ostoja Pribilović (1413) iz Oraha kneza Pavla Radinovića, Radovac Pribilović (1416), Radoje Pribilović (1419–1450), iz Jasena, čovjek Ostoje Poznanovića, Mioman Pribilović (1420–1453), Bogavac Pribilović (1421) čovjek Dabiživa Priljubovića, Radač Pribilović (1421) čovjek vojvode Radoslava Pavlovića, Bogavac Pribilović (1422–1444) iz Taleži, Ljubiša Pribilović (1426) čovjek Radoja Ljubišića, Stipan Pribilović (1427) iz Oraha, Gradoje Pribilović (1430), iz Bjelača (“de villa Bielac”), Stipan Pribilović (1436), Ratko Pribilović (1446), Radik Pribilović (–1448), Radoje Pribilović (1461), Radvan Pribilović (1462) i Miliša Pribilović (1488).⁸

⁷ “Marcus Pribitcouich Cherbulich de Brenno coram domini iudicibus de criminalis quorum caput fuit ser Blasius de Zamagno lamentum detulit contra Radossauum Raticich Odrancich de Tribigne et contra Dobrosauum eius dicti Radosaui fratrem et contra Radognam et Dobrillum Pribillouich fratres et contra Dragich Pribilouich fratrem eorum, dicens quod die lune de noctis venerunt predicti in Brenno furatus fuit ipsi querelantis frangendo ei domum” (8. 1. 1462. g.), *Lamenta de foris*, XXXV, 177.

⁸ “Nouach Pribillouich de Tribinio” (14. 5. 1391. g.), *Diversa Cancellariae*, XXIX, 209v; “Nouachum Pribilouich et eius fratrem Obradum de Tribigna” (28. 9. 1421. g.), *Lamenta de foris*, IV, 321; “Rudez Pribilouich de Tribigna” (4. 9. 1397. g.), *Diversa Cancellariae*, XXXII, 82; “Ego Radoslaus Pribillouich de Tribinio” (18. 4. 1402. g.), *Diversa Notariae*, XI, 10v; “Hostoya Pribilouich de villa Pauli de Horach” (24. 7. 1413. g.), *Lamenta de foris*, III, 83v; “Radouaç Pribilouich de Tribigna” (11. 5. 1416. g.), *Diversa Cancellariae*, XLI, 15v; “Radoe Pribilouich ... de Tribigna homines Hostoy Posnanouich” (30. 8. 1419. g.), *Lamenta de foris*, IV, 69; “Radoe Pribilouich” (13. 11. 1423. g.), *Isto*, V, 232; “Radoe Pribilouigh ... de Tribigna” (16. 1. 1440. g.), *Isto*, XIII, 147v; “Radoe Pribilouich de Tribigne” (3. 11. 1449. g.), *Isto*, XXII, 269; “Radoe Pribilouich de Tribigno” (26. 1. 1450. g.), *Isto*, XXIII, 30v; “Volchoium eius fratrem et Mielmanum Pribilouich de Tribigne” (16. 7. 1420. g.), *Lam. de foris*, IV, 215; “Bochauaç Pribilouich omnes homines Dabisiui Priglubouich de Tribigna” (21. 6. 1422. g.), *Isto*, V, 60; “Radaç Pribi-

Pitanje je da li se među navedenim nalazi i neko od rodnika, možda braće Dobrila Pribilovića s natpisa na stećku. Zasad to je teže odrediti.

U dostupnim arhivskim vijestima izostaju i informacije o Ljubeti, spomenutom sinovcu Dobrila Pribilovića s natpisa na stećku. Dvije informacije po patronimiku Ljubetković asociiraju na njega. Prva predstavlja ugovor Vukašina Ljubetkovića iz februara 1436. godine na sedmogodišnju službu kod kožara Bogdana Bogmilovića.⁹ U drugoj informaciji, optužbi za pljačku iz februara 1466. godine, spomenuta su braća Bogdan i Radonja Ljubetković iz Luga kod Trebinja.¹⁰ I ova

louich ... de Tribigna homines Radossau Paulouich” (21. 12. 1421. g.), *Isto*, IV, 374; “Bochauaç Pribilouich de Taleze” (22. 11. 1422. g.), *Isto*, V, 109; “Glubissam Pribilouich ... omnes Radoe Glubisich in Tribigna” (21. 10. 1426. g.), *Isto*, VII, 90v; “Stipan Pribilouich de Orach” (30. 11. 1427. g.), *Isto*, 241v; “Gradoie Pribilouich de Tribigna de villa Bielac” (14. 2. 1430. g.), *Diversa Cancellariae*, XLVI, 133; “Stipanus Pribillouich de Tribigna” (19. 3. 1436. g.), *Lam. de foris*, XI, 70v; “Ratchi Pribilouich de Tribigne” (26. 1. 1446. g.), *Liber dotium*, VI, 76v; “Radich Pribilouich de Tribigne” (16. 1. 1448. g.), *Isto*, 107; “Radoe Pribilouich de Tribigne” (4. 8. 1461. g.), *Diversa Notariae*, XLIV, 130v; “Radouanus Pribilouich de Tribigne” (10. 11. 1462. g.), *Isto*, XLV, 168v; “Bosigchum Millisich de Tribigne ... Bosigchum Milissa Pribilouich eius pater” (5. 2. 1488. g.), *Isto*, LXVIII, 57v.

⁹ “Vochassinus Gliubetchouich de Tribigna etatis legitime et ad habundantione cautelam de voluntate dicti patris sui ibidem presentis et consentientis locauit se et opera sua hinc ad annos septem proxime futuros Bogdano Bogmilouich cerdoni presenti et conducenti, promittens secum toto dicto tempore stare et ab eo non auffugere nec recedere, scilicet, eidem bene et fideliter seruire et obedire in arte predictam et aliis licitis et honestis et res et bona sua saluare et custodire fideliter nec sibi furtum facere nec comittere volentibus consentire, imo suo posse penitus obiuare nec ad aliquam aliam artem ire nisi prius compleuerit dictos annos VII. Et versa vice idem Bogdanus promisit dictum Vocassinum toto dicto tempore sanum et infirmum tenere, pascere, vestire, nutrire et humane Ragusino more tractare et in fine dictorum annorum sibi dare capita artis et omnia alia secundum usum ciuitatis et artis. Renuntiantes. Iudex et testis ut supra” (23. 2. 1436. g.), *Diversa Notariae*, XX, 183v.

¹⁰ “Stanacus Radouicich cerdo coram dominis iudicibus de criminali quorum caput fuit ser Iuanus de Martinussio conquestus fuit contra Migliam Pribignich et contra Radicum Voccassinouich et Millassium Radouinouich omnes predictos de Lug de Tribigne, dicens quod cum sit quod ipse dictus Stanacus haberet et dedisset ad pascendum Radogna et Bogdano fratribus de Lug Gliubetcouich septem capras et unam vacham et in deposito etiam unam calderiam, venerunt predicti et dicta animalia furati fuerunt de domo dictorum fratrem, videlicet, Radogna et Bogdan, et etiam dictam calderiam” (22. 2. 1466. g.), *Lamenta de foris*, XXXVII, 254v.

dva primjera upućuju na Ljubetu koji bi živio u prvim decenijama XV stoljeća.

Treća osoba s natpisa je pisar Obrad Krajković. U pronađenim izvorima spominje se Obrad Krajković iz Luga kod Trebinja u periodu 1420–1447. godine. On je imao braću Metka (1411–1434), Stanišu (1420–1428) i, vjerovatno, Ratka Krajkovića (1429). Metko se najranije spominje. Marta 1411. godine zavedeno je da je čovjek kneza Pavla Radinovića.¹¹ Januara 1422. godine uz Metka je spomenut njegov brat Staniša Krajković, a obojica među ljudima Ostoje Paštrovića.¹² Metko Krajković je augusta 1434. godine zabilježen kao svjedok za jednu pljačku.¹³ Oktobra 1420. godine Dragiša Rujevčić podigao je tužbu protiv braće Staniše i Obrada Krajkovića iz Huma i Luga, Radoslava Dobrilovića iz Zulje te još nekih drugih koje nije poznao po imenu, a zbog pljačke i ranjavanja izvršenog *in loco dicto Ternouaç in Slano*.¹⁴ Naredno spominjanje

¹¹ “Vitchus Maroyeuich de Junchetto coram domino Rectore ser Marino de Resti conqueritur supra Braian Millutinich et Millos eius fratrem et Maticum Solich, dicens quod post festum sancti Dimitrii proxime elapssi per duos dies dicti Braian, Millos et Maticus furatus fuerunt ei I bouem quem dederat ad laborandum Metcho Craichouich hominem Pauli Radinouich” (15. 3. 1411. g.), *Lamenta de foris*, II, 40v.

¹² “Nouachus Vicich coram nobili et sapienti viro ser Blaxio de Sorgo honor Rectore Ragusii conqueritur supra Ostoyam Pastrouich cum suis hominibus Radouaç Sdreuanouich, Radaç et Vlachus eorum filii, Vochoxa Milinich, Metchum Craychouich, Stanixam eius fratrem. Eo quia die X marcii proxime preteriti in Sebreniza predictus accusatus rapina accepit dicto accusatori quinquaginta boues et centum octuaginta animalia parua et unum equum et omnia superlectilia sue domus valoris yperperorum centum quadraginta et viginti quatuor coppellos apium. Testes: Bogauaç Milinouich de Ombla, Bribitchus Lipopilouich homo Nouach Ochocich, Bratos Sparocich, Borchus Sanchouich, Vochascin Goiachouich” (23. 1. 1422. g.), *Lamenta de foris*, IV, 395.

¹³ “Radossaus Rutosseuich coram domino Rectore ser Johanne de Gondola conqueritur supra Voghmir Vochsich de Lugh et supra Bratoly Bratouignich et supra Michaz Stanouich et supra Radosaum Soyich. Eo quia dicti acusat per vim acceperunt dicto Radossauo unum bouem et unam vacham et quas Pribis Petroeuich tenebat a dicto Radossauo. Et de pluri percusserunt dictum Pribis cum una cortelissia in manu et in capite et fecerunt vulnus cum sanguinis. [Testes:] Metchus Craychouich, Pribissaus Tupacich” (1. 8. 1434. g.), *Lamenta de foris*, X, 232v.

¹⁴ “Dragissa Rugeuçich coram domino Rectore domino Michaele de Sorgo conqueritur supra Stanissam Craicouich et fratrem eius Obrad de Chom de Lug, Radoslaum Dobrilouich de Zugle et alios quos non cognouit. Eo quia dicti acusat ante festum sancte Marie de mense septembris proxime preteriti in loco dicto Ternouaç in Slano dictum accusatorem tribus vulneribus in capite et facie affecerunt

Obrada Krajkovića je iz novembra 1425. godine. Zajedno s Pribisavom Tupačićem iz Luga te Bratovinom Radosalićem i Miltošem Radičevićem iz Dabra, Obrad Krajković je bio sastavni dio četvorke koja je trebala da dođe u Dubrovnik da posvjedoče za jednog konja oko kojeg je spor imao Radovac Drugović iz Dabra s prokuratorima Pirka de Base.¹⁵ Juna 1428. godine podignuta

et insuper vi eidem acceperunt ensem unum, cultellissam unam et cingulum cum marsupium cum XV yperperos inter, unum miliarium aruum vocatarum scarpetta et duas libras sirici capizii. Testes: Pribisau Tumarich, Bogaç Pribinouich, Radaç Zubçich et Stoiaç consocius dicti Radaç, Bachicho Utrobich, Radossauus Obradouich” (12. 10. 1420. g.), *Lamenta de foris*, IV, 256. Ispod: “Die XIII octobris Radoslaus Obradouich testis predictus coram supradicto domino Rectore et juratis iudicibus sue curie ser Marino Pe. de Zriua et ser Marino Ja. de Gondola juratis supra dicto lamento et examinatus suo juramento, dixit quod loco et tempore in lamento contentis, dum ipse testis iret cum una thurma in qua inter ibat dictus Dragissa accusator et eundo ipse testis cum dicta turma vidit dictos Stanissam Craicouich et fratrem accusatos predictos stantes in area eorum et dictus accusator remansit post turmam, tunc dictus Radoslaus testis retrocedens de turma, inuenit dictum accusatorem vulneratum prope aream dicti Stanisse Craicouich accusati et fratris eius, scilicet, nec tunc vidit dictos accusatos cum rediit ibidem, ita quod videris suo dicti accusati vulnerauerunt eum et derobauerunt tanquam dixit non vidisse eos percutientes ipsum accusatorem. Et sic invento accusato predicto ita vulnerato eundem supra equum suum recepit et portauit in Vatniça et ibidem eum reliquis et tanquam dixit”, Isto.

¹⁵ “Radouaç Drugouich de Dabar de villa vocata Dobrouoieua coram domino Rectore ser Benedicto Pe. de Gondola super se et bona sua promisit hinc usque ad XV dies proxime futuros duceris secum et venire in Ragusium cum quatuor hominibus et ipse sit quintus qui iuxta morre diceris debeant omnes unanimiter et concorditer qualiter equus de quo sit questio inter ipsum Radouaç et procuratores Pierchi de Base est ipsius Radouaçii. Et si dicti quatuor homines dixerunt ut supra quod equus est dicti Radouaçii quod tunc equus predictus sit ipsius Radouaçii, scilicet, si non venirent ut dictum est aut non dicerent ipsum equum esse ipsius Radouaçii quod tunc dictus Radouaç sit pro culpabile et conuicto de dicto equo, qui equus est valoris yperperorum triginta quia sit fuit inter partes conventum. Pro quo Radouaç et eis precibus et instantia pro omnibus supradictis attendendis ut supra Radiuoy Vraniçich de Lug extitit plegius et principalis solutor insolidum. Renuntiando. Qui Radiuoy similiter venire debeat Ragusii in termino supradicto cum dicto Radouaç Drugouich et cum supradictis quatuor. Et si dictus Radiuoy non veniret Ragusium in dicto termino quod loco sui venire debeat Gergl frater ipsius Radiuoy. Qui Gergl isto causa teneatur insolidum pro dicto Radiuoy ad idem Radiuoy teneretur. Pro quo Radiuoy et eius precibus et instantia et pro Gergl, videlicet, quod alter ipsorum veniet Ragusium ut supra et faciet eaque tenetur ut supra Boicho Nenhouich et Dobrassin Radachouich extiterunt plegii et

je tužba zbog pljačke jednog vola *in Craichouich in Com*, a među svjedocima bio je Obrad Krajković.¹⁶ Februara 1429. godine u tužbi Vlakote Ratkovića spominje se Staniša Krajković, čovjek vojvode Radoslava Pavlovića. Među svjedocima su navedeni Metko i Ratko Krajković.¹⁷ Novembra 1429. godine Milut Baljuković iz Šumeta podigao je tužbu zbog pljačke krave koju je imao na čuvanju kod Obrada Krajkovića na području Trebinja.¹⁸ Oktobra 1436. godine podignuta je tužba protiv Pribila, sina Obrada Krajkovića, zbog pljačke jednog ovna. Među svjedocima je spomenut Bogosav, čovjek Obrada Krajkovića.¹⁹

pagatores unusquisquam ipsorum pro dimidia. Renuntiando omnes. Et hoc de voluntate dicti domini Rectoris et partium fuit superscriptum. Infrascripti sunt dicti homines quatuor qui venire debent Ragusium cum dicto Radouaç, videlicet, Obrad Craichouich, Pribissau Tupacich} de Lugh, Bratouin Radosaglich, Miltos Radiceuich} de Dabar. Et si dicti quatuor non essent in domibus eorum et non possent venire Ragusium aut alter ipsorum quod loco ipsorum aut loco alterius ipsorum non rementum alios duceris in termino predicto teneatur idem Radouaç ut supra. Renuntiando” (18. 11. 1425. g.), *Diversa Cancellariae*, XLIII, 233v.

¹⁶ “Dobrillo Smechich coram domino Rectore ser Martolo de Zriewa conqueritur supra Vuchassinum Dobrassinouich. In eo quia deperdatus fuit ipsi bouem unum in Craichouich in Com. Testes: Obrad Craichouich, Bogdan Milatouchouich” (12. 6. 1428. g.), *Lamenta de foris*, VIII, 28.

¹⁷ “Vlacotta Ratchouich homo ser Dobre de Binzola coram domino Rectore ser Marino de Gradi conqueritur. Eo quia his diebus elapsis sibi furtiuo inno subtracte et ablate fuerunt due capre, unde eum ignoraret quis eas sibi furatus esset, secutus fuit ornam ipsarum et ipsas in venit in bestiamine Stanisse Craychouich hominis voyuode Radossau. Testes: Giuchus Ratchouich, Metchus Craychouich, Ratchus Craychouich” (13. 2. 1429. g.), *Lamenta de foris*, VIII, 158.

¹⁸ “Milut Baliouchouich de Zoncheto coram domino Rectore ser Volcio de Babalio conqueritur. Eo quia perdidit unam suam vacham in Tribigna quam ei custodiebat Obrad Craichouich et nescire hucusque quis eam accepit” (2. 11. 1429. g.), *Lamenta de foris*, VIII, 278. Ispod: “Die VIII martii 1432. Milut superscriptus comparens coram domino Rectore ser Martolo de Zamagno dixit nouissime reperisse fures qui furati fuerunt vaccham superscriptam in superscripto lamento contentam, videlicet, Raschus Dobreuceich, Milorat eius frater et Stipan Miloeuich et Dobrich Miloeuich fratres et Pribio Braychouich, Branissauus Braichouich et Vuchaz Milchieuich supra quos conqueritur et jus suum petere intendit. Obrad Craychouich testis qui sibi pandit predictos et cui duos yperperos dedit hac dicto, Radut Pribislich”, Isto.

¹⁹ “Braychus Obradouich coram domino Rectore ser Andrea de Volzo conqueritur supra Pribium filium Obrad Craychouich. Eo quia donec Pribius heri de sero per vim accepit dicto Braycho unum castronum. [Testes:] Iuchus Obradouich, Bogossaus homo Obrad Craychouich” (13. 10. 1436. g.), *Lamenta de foris*, XI, 218v; Динић 1967a, 85.

Sljedeći poznati spomen Obrada Krajkovića vezan je za januar 1444. godine. Tada je podignuta tužba Radosava Medojevića zbog pljačke krave koju je imao na čuvanju kod Obrada Krajkovića.²⁰ Posljednje spominjanje Obrada Krajkovića je iz jula 1447. godine. Braća Radosav i Milorad Kujavić podigli su tužbu protiv Cvjetka Paskašića i njegovog sina te protiv braće Vukca i Vukosava, inače sinova Obrada Krajkovića, a zbog pljačke tri konja u Podblagaju.²¹ Ne možemo odrediti da li je tada Obrad Krajković još među živima.

Na ovom mjestu prestaju informacije o Obradu Krajkoviću, ali ne i o njegovim nasljednicima. Taj dio razmatranja nastaviti ćemo poslije izlaganja o licima s drugog natpisa na stećku s obzirom na to da se informacije o Obradu Krajkoviću i njegovim nasljednicima međusobno prepliću s imenima na drugom natpisu.

Akteri s drugog natpisa su braća Dobrilo i Radoje Božićković, sinovac Plavac (po ocu bi bilo Radojević) i pisar Ivko Obradović. U prikupljenim arhivskim vijestima ima informacija i o osobama koje su povezane s njima. Aprila 1413. godine podignuta je tužba protiv izvjesnog Dobrila Božićkovića te Bjeloja Bogilovića i Metka Marsića, a zbog pljačke krave u Taleži kod Trebinja.²² Osim imena i prezimena, sve ostalo je

²⁰ “Radosauus Medoeuich coram domino Rectore ser Stephano de Zamagno fecit lamentum, dicens quod dedit unam vacham ad saluandum Obrad Craichouich et quod fuit sibi furtim arrepta” (22. 1. 1444. g.), *Lamenta de foris*, XVII, 169v. Ispod: “Die 7 februarii 1444. Milat Dobroseuigh de Luch de Tribigna promisit superscripto Radosauo Medoeuigh presenti et acceptanti quod ipse Milat manifestaret et demonstraui ipsi Radosauo malefactores superscriptum furti super se et omnia sua bona renuntiando, quia si non demonstraret quod ipse Milat obligauit se soluere et satisfacere ipsi Radosauo pro sprascripto damno dicte vace. Pro qua demonstratione et manifestatione dictorum malefactorum ipse Milat recepit a dicto radosauo yperperis tres pro integra solutione dicte sočbine renuntiando. Qui Milat dixit infrascriptos fuisse malefactores supradicti furti, videlicet, Radogna Cuietcouigh, Braianus eius frater de Iuiça homines [prazan prostor] de Nencouigh, Radosauus Giurenouigh de Sacou”, Isto.

²¹ “Radosauus Cuiouich et Milorat eius frater coram domino Rectore ser Nicola Pau. de Gondola fecerunt lamentum supra Çuietchum Paschasich et eius filium, Vuchaç et Vuchosauum fratres filii de Obrad Craichouich, dicens quod ipsi acceperunt sibi tres equos per vim Potblagai” (11.07. 1447. g.), *Lamenta de foris*, XXI, 113v.

²² “Radin Graboucich coram domino Paulo de Gondola Rectore conqueritur supra Dobrilum Bositchouich et supra

bez dovoljno argumenata za direktnu vezu. Slična situacija je i s njegovim bratom Radojem Božićkovićem. Izvjesni Radoje Božićković je među optuženima februara 1413. godine zbog pljačke dvije koze koje su bile kod Budeča Butkovića u Humu.²³ Marta 1428. godine očito neki drugi Radoje Božićković iz Trebinja (s oko 16 godina) obavezao se na trogodišnju službu i izučavanje tekstilnog zanata u Dubrovniku.²⁴ Dakle, teško je ove slučajeve bez dodatnih argumenata povezivati s Dobrilom i Radojem Božićkovićem, mada podatak iz februara 1413. godine koji veže Radoja Božićkovića za naselje Hum treba uzimati više u obzir.

Veći je i broj osoba s prezimenom Božićković koji gravitiraju trebinjskom prostoru i koji bi se mogli predstaviti kao moguća veza s braćom Dobrilom i Radojem Božićkovićem. To su Radovac Božićković (1422) koji se spominje u okolini Gacka i Trebinja, braća Pribil i Radosav Božićković (1425) iz Luga, Bogoje Božićković (1425) stanovnik Dubrovnika porijeklom iz Trebinja, Radelja Božićković (1428) iz Trebinja, Radosav Božićković (1434) iz Trebinja, Radibrat Božićković (1434), braća Vukota i Radelja Božićković (1441) iz Oraha, Radonja Božićković (1441) iz Luga kod Trebinja, Vukić Božićković (1450) i Vučićna Božićković (1465) iz Trebinja.²⁵

Bieloe Boglilouich et supra Metchum Marsich. Eo quia predicti furtim acceperunt sibi unam vaccham. Et hoc fuit ante festum Natiuitatis in Tribigna in Natalexi. Et dixit dedisse pro soçbina perperos tres” (26. 4. 1413. g.), *Lamenta de foris*, III, 67.

²³ “Iuan Bogauçich de Breno coram domino Luca de Bona Rectore conqueritur supra Radoye Bositchouich, Bogdan Stoinich, Radoye Medoyeuich, Bogdan Boglanouich, Dobrouy Bolloyeuich, dicens quod dederat ad tenendum Budez Butchouich de Cumo certas capras de quibus predicti furati fuerunt duas de presentis mensis februaris” (19. 2. 1413. g.), *Lamenta de foris*, III, 51.

²⁴ “Radoe Bositchouich etatis annorum XVI vel circa de Tribigne locuit se et operas suas Blanche uxor Iohannis Baptiste presentis et conducentis pro annis tribus proxime futuros, promittens eidem bene et fideliter seruire ... docere ipsum artem texandi pannos ... Pro quo Radoe et eius precibus et instantia Pribitchus Bogloeuich de Tribigne se constituit plegium et principalem pagatorem” (27. 3. 1428. g.), *Diversa Notariae*, XV, 192v.

²⁵ “Radouaç Bosicicouich ... in Tribigne et in Gazicho” (20. 12. 1422. g.), *Lamenta de foris*, V, 114v; “Radossaum et Prib Bosichouichi de Lug” (1. 10. 1425. g.), *Isto*, VI, 157v; “Bogoe Bosichouich olim de Tribigne et nunc in Ragusio” (29. 10. 1425. g.), *Liber dotium*, V, 35; “Radegla Bositchouich de Tribigna” (9. 5. 1428. g.), *Diversa Notariae*, XV, 216v; “Radossaum Bosigchouich et Sissioe Miossich de Tribigna” (15.

Za razliku od Dobrila i Radoja Božićkovića, nemamo relevantnih pokazatelja povezanih za Trebinje za spomenutog sinovca Plavca. Dalje predstavljamo informacije o Ivku Obradoviću, a na tom mjestu vraćamo se među nasljednike Obrada Krajkovića.

* * *

Kazali smo da je oktobra 1436. spomenut Pribio, sin Obrada Krajkovića, a jula 1447. godine braća Vukac i Vukosav, inače sinovi Obrada Krajkovića među optuženima za pljačku tri konja u Podblagaju.²⁶ Braća Pribio, Vukac i Vukosav se spominju i prije toga, ali ne samo njih trojica.

Pribio Obradović spominje se u jednoj tužbi iz oktobra 1426. kao čovjek Radoja Ljubišića s područja Trebinja i u jednom ugovoru iz marta 1444. godine o služenju i izučavanju zanata, a kao rođak Radiča Petkovića iz Trebinja.²⁷ Istina, pored tre-

2. 1434. g.), *Diversa Cancellariae*, XLVIII, 61v; “in Tribigne” (11. 9. 1434. g.), *Lamenta de foris*, X, 279v. Ispod: “Die XXV octubris 1434 ... Radibrath Bosigchouich”, *Isto*; “Radelia et Vocetta Bosighcouigh fratres” (30. 12. 1441. g.), *Isto*, XV, 78; “Radognam Bosighcouigh de Lugo de Tribigna” (19. 4. 1441. g.), *Isto*, XIV, 197; “Vochich Bositchouich, ... in Tribigne” (28. 3. 1450. g.), *Isto*, XXIII, 79; “Vochichium Boxichcouich de Tribigne” (16. 12. 1465. g.), *Isto*, XXXVII, 191v.

²⁶ (13. 10. 1436. g.), *Lamenta de foris*, XI, 218v; (11. 7. 1447. g.), *Isto*, XXI, 113v.

²⁷ “Ostoia famulus ser Federici de Gondola coram domino Rectore ser Michaele de Zrieua conqueritur Glubissam Pribilouich, Milouaç Vladoeuich et Nicolaç Zareuanoga et Pribium Obradouich, omnes Radoe Glubisich in Tribigna et supra Braianum Bielich qui moratur Obot. Eo quia predicti accusati die XVII presentis mensis in molendinis Canalis dicti Radoe Glubisich ipsi prenominati accusati acceperunt sibi yperperos octo in denariis et ipsum percusserunt” (21. 10. 1426. g.), *Lamenta de foris*, VII, 90v; “Radiz Petchouich de Tribigne licit etatis legitime tamen in presentia cum consensu et parabola Pribii Obradouich et Liubisse Racich eius consanguineorum ex certa eius scientia, locauit se et operas suas ad standum cum Ratcho Boychouich zimator, presente et eum Radiz conducente pro annis septem proxime futuros, promittens ipse Radiz toto dicto tempore stare cum dicto Ratcho et ei fideliter et dilligenter obedire, seruire et famulari in omnibus rebus et seruiciis ipsius Ratchi licitis et honestis et ab eo Ratcho non recedere nec aufugere ac eidem Ratcho nec rebus nec bonis non facere furtum nec dampnum aliquod nique volenti facere consentire quimyno toto suo posse obiuare ac bona et res ipsius Ratchi fideliter custodire et saluare more boni et fidelis famuli. Et versa vice dictus Ratchus super se et bona sua promisit et se obligauit ipsum Radiz tam egrum quam sanum secum in domo sua tenere usque ad dictum tempus septem annorum et ipsum Radiz etiam durante dicto tempore pascere, nutrire, calciare et vestire condecetes secundum condicionem famulorum necnon de pluri dare et solure in fine dictorum septem anno-

binjskog konteksta i veze s Ljubišićima, konkretne veze s Obradom Krajkovićem ovdje nema.

Februara 1440. godine saznajemo da su Pribio, Vukac i Vukosav imali i brata Ivka Obradovića. Tada je Ratko Berljović podigao tužbu protiv braće Radovana, Bogdana, Mladina i Borata Milatkovića, inače ljudi Radoja Ljubišića, te protiv braće Vukca, Vukosava i Ivka Obradovića, a zbog jednog vola.²⁸ Ovo je jedina pronađena informacija o Ivku Obradoviću. Značajna je zbog njegovog navođenja uz braću Pribila, Vukca i Vukosava Obradovića jer se veze i konteksti njegove braće prate i kroz druge informacije.

Oktoobra 1440. godine Brajan Mioković tužio je Vukca Obradovića iz Luga kod Trebinja (*de Tribigna de Lug*) zbog ranjavanja i pljačke soli.²⁹ Jula 1442. godine u jednoj tužbi je zavedeno da je i Vukac Obradović bio opljačkan³⁰ i pretučen, za što je podigao tužbu u Dubrovniku. On je za pljačku i premlaćivanje optužio Ivka Ostojića iz Šumeta, te Radosava Dobrovojevića i Stanišu Radikijevića. Oni su ga opljačkali dok je iz Brgata išao prema Trebinju. Štaviše, kada je htio da podigne tužbu u Dubrovniku, navedeni Radosav

rum yperperos wquindecim et etiam promisit ipsum Radiz toto suo posse docere et instruere si adiscere voluerit in dictam arte et ministerio suo çimatorie. Renuntiantes omnes. Hec autem etc. Judex ser Johanne de Volzio et Nicola Stella testis" (30. 3. 1444. g.), *Diversa Notariae*, XXVII, 122v.

²⁸ "Ratcho Berglouigh coram domino Rectore ser Thoma de Sorgo fecit lamentum supra Radouan Milatchouigh et Bogdan fratrem dicti Radoan et supra Mladin et Borath fratres suprascriptorum, homines de Radoe Liubisigh, dicens quod eum ipse ire ad querendum de uno suo boue sibi accepto de quo habebat suspicionem supradictis nominatos ipsi vapulauerunt, vulnerauerunt et statiauerunt cum malo modo. Et fecit lamentum etiam supra Vocaz, Vochosauus et Iuicho fratres Obradouigh qui erant in dictis suprascriptis" (12. 2. 1440. g.), *Lamenta de foris*, XIII, 164v.

²⁹ "Brayan Miochouigh coram domino Rectore ser Zupano de Bona fecit lamentum supra Vuchaç Obradouigh de Tribigna de Lug, dicens quia ipsi Radossauum eius filium vulneravit duobus lectalibus vulneribus super caput de taleo cum cortellisia et uno super manu omnibus cum maxima sanguinis effusione. Et dictus Vuchaç per vim accepit unum copellum de sale" (10. 10. 1440. g.), *Lamenta de foris*, XIV, 69v.

³⁰ "Iuan Radoucigh de Zonchetto coram domino Rectore ser Nicolao Jo. de Gondola [treba: *Caboga*] fecit lamentum supra Ifficum Ostoigh de Zonchetto et supra Radosauum Dobrouoeuigh et Stanissam Radichieuigh, dicens quod ipsi Ifficus, Radosauus et Stanissa frerunt sibi caput cum una macia ferri et etiam vulnerauerunt ipsum in faciem. Et postea arripuerunt sibi per vim unum mantellum panni blai et unum palum ferri. Et hoc fuit heri in Vergato. Quia dum ipsi spoliabant Vocaç Obradouigh de Tribigna" (piše 9. 6. treba 9. 7. 1442. g.), *Lamenta de foris*, XV, 232v.

Dobrovojević pokušavao je da ga odvrati od toga nudeći mu zauzvrat vraćanje otetih stvari.³¹

Poznata su dva spominjanja Vukca Obradovića koja se vezuju za 1447. godinu. Ona su značajna jer jasno pokazuju da je Vukac Obradović sin Obrada Krajkovića. Za razliku od ranijeg spominjanja njegovog oca Obrada Krajkovića i brata Vukosava iz jula 1447. (*Vuchaç et Vuchosauum fratres filii de Obrad Craichouich*),³² septembra 1447. godine u tužbi za pljačku oko 20 kuća u Rijeci dubrovačkoj, a protiv većeg broja osoba, Vukac je naveden kao Vukac Obradović zvani Krajković iz Luga i kao čovjek vojvode Radoja Ljubišića (*Vuchaç Obradouich dictus Craichouich de Luch homo vaiuode Radoe*).³³ S obzirom na to

³¹ "Vocaç Obradouigh de Tribigna coram domino Rectore ser Nicolao Jo. de Caboga fecit lamentum supra Ifficum Ostoigh de Zonchetto, Radosauum Dobrouoeuigh et Stanissam Radichieuigh, dicens quod dum ipse Vocaç iret de Vergato in Tribignam, ipsi Ifficus, Radosauus et Stanissa insultauerunt ipsum Vocaç et arripuerunt sibi per vim unum saccum in quo erant unus capellus lane et tria opancia et una usa et unum utrum et unum frascus et verberauerunt ipsum Vocaç usque ad magnam sanguinis effusionem. Et postea cum ipse Vocaç veniret Ragusium die lune, videlicet, hodie in mane. Ut de hoc delicto conqueretur coram dominio Ragusii suprascriptus Radosauus Dobrouoeuigh unum ex spoliatoribus suprascriptus obuiauuit ipsi Vocaç in Ragusio dicens, noli ire ad conquerendum coram dominio Ragusii, quia ego restitui tibi omnia que tibi arripuimus coram testibus infrascriptis, videlicet, Radosauus Medoeuigh, Dobrillus Radiceuigh" (9. 7. 1442. g.), *Lamenta de foris*, XV, 232v. Ispod: "Radosauus Medoeuigh testis suprascriptus constitutus coram nobili et sapienti viro domino Rectore comunis Ragusii ser Nicolao Jo. de Caboga et eius juris iudicibus ser Junio Lu. de Bona, ser Martolo de Binçola per eosquam de contentis in dicto lamento, iuratus et examinatus suo sacramento testificando dixit, quod dum ipse Radosauus esset hodie in mane supra platea Ragusii ipse audiuit quod suprascriptus Radosauus Dobrouoeuigh dixit suprascriptum Vocaç Obradouigh, noli conqueri coram dominio Ragusii quia ego tibi restitui omnia res quas ego tibi arripui que sunt scripte in dicto lamento. Et quod illo tunc ipse Vocaç assignauit ipsum in testem", Isto.

³² (11. 7. 1447. g.), *Lamenta de foris*, XXI, 113v.

³³ "Dobrouoch Mioeuich, Vlatchus Stanoeuich, Nicola Pribisalich et Ratchus Radosalich, Mihaç Radoichouich, Stiepanus Pribisalich de Ombla coram domino Rectore ser Martolo de Zamagno pro se et pro aliis domibus circa XX depredatas de villa domini archiepiscopi et ser Stiepani de Zamagno et ser Georgii de Caboga fecerunt lamentum supra homines vaiuode Stiepani quos ad huc nesciunt, dicentes quod ipsi venerunt et per vim acceperunt sibi capita CCXX animalium supra Umblam ad terrenum quod tenet Radoe Nicolich et ea vias duxerunt, depreddantes XX domos ut dictum est in eorum magnum damnum, et verberauerunt Ratchum Mercagl cum maciis et ligarunt ipsum et posuerunt sibi morsum ne possere cridari, quare peccierunt sibi

da je Ivko Vukčev brat, ovo je informacija koja predstavlja vezivno tkivo za dva spomenuta natpisa i pokazuje tačnim tvrdnju Marka Vega da su Obrad Krajković i Ivko Obradović otac i sin.

Navedenim se ne završava spominjanje nasljednika Obrada Krajkovića. Oni se spominju i kasnije, a bilo ih je izgleda i više nego što nam je do sada bilo poznato. Novembra 1453. godine od strane Pribelje Bogavčića iz Kliševa za pljačku i premlaćivanje optuženi su Obrad i Radivoj Radosalić te Vukosav i Vukac Obradović iz Luga, ljudi hercega Stjepana Vukčića Kosače.³⁴ Januara 1456. godine za pljačku i premlaćivanje od strane četvorice nepoznatih ljudi na posjedu hercega Stjepana Vukčića Kosače (*in loco dicto Vlaschiza teritorii cherzegi*) tužio se Ilija Perković. Već narednog mjeseca se znalo da su u pitanju Obrad Dranović, Petan Radčić te Juraj i Vukosav Obradović iz Luga.³⁵

de remedio opportuno sibi prouideri” (6. 9. 1447. g.), Lamenta de foris, XXI, 167. Ispod: “Die XI septembris 1447. Suprascripti venerunt et dixerunt quod isti fuerunt qui depredati fuerunt sibi animalia predicta Vuchaç Obradouich dictus Craichouich de Luch homo vaiuode Radoe, Pribigna Metchouich de Lugh homo Radosau Gliubisich, Dobrie Nouachouich de Prosiech homo Vochasini Biouicich, Milorat Priboeuich de Prosiech homo dicti Vocasini qui est homo Vocasini Gergoreuich, Andrias et Radiuoi filii de Usin Dragancich in cadum de Vuchaç Radiceuich de Bobane, qui habitant cum Rachoe Bogaucich, Milut cum uno suo socio quem nesciunt, homines Vuchosaui Jamomet de Camena. Miladinus Radochnich de Orach soch”, Isto. Ispod: “Die XVII maii 1448. Suprascripti venerunt et dixerunt quod ultra suprascriptos etiam fuerunt subscripti qui fecerunt suprascriptam robariam, videlicet, Radossaus Nespirdrau qui fuit conductor et principalis, Vidach Dobrossalich qui habuit capita XV, Radiç Giurasseuich habuit capita XV, Mio-brat Racich habuit capita XV, Braichus Pribisseuich habuit capita XV, Gliubissa Radichieuich habuit capita XV et quod dederunt partem Mlados Baglinouich, videlicet, capita X, item Radiuoi Dobrossalich capita X, Radoe Dobrossalich capita VIII”, Isto. Ispod: “Die 24 maii 1448. Suprascripti qui fecerunt lamentum, venerunt et dixerunt quod ultra suprascriptos etiam fuerunt subscripti dicte robarie, videlicet, Braian Miosich, Luchaz Miosich, Dobrouoi Jencich, Vlatcho Jencich, Vuxam Jencich”, Isto.

³⁴ “Pribeglia Bogaucich de Clisseuo coram domino Rectore ser Johanne de Menze fecit lamentum supra Vocossauum Obradouich, Obrad et Radiuoi Radosalich et Vochaç Obradouich de Lugh homines chercechi Stiepani, dicens quod ipsum verberauerunt et acceperunt sibi per vim yperperis quinque in contatis, unam gonellam de rassa nigra, unam camisiam, unam manariam et panno zepolis, unum gladium, unam centuram et omnia que habebat” (7. 11. 1453. g.), Lamenta de foris, XXV, 163v.

³⁵ “Helias Perchouich coram domino Rectore ser Andrea de Babalio dicens quod die sabati nuper elapsi dum iret do-

Spomenuti Juraj (Jurak) bi mogao biti četvrti među braćom, sinovima Obrada Krajkovića. Očuvan je jedan raniji spomen koji upućuje na njega. Augusta 1453. godine podignuta je tužba protiv Juraka Obradovića i Ljubiše Radeljića iz Trebinja zbog ranjavanja Bosina Pribojevića.³⁶ Posljednji očuvani spomen je presudan u definiciji da se radi o nasljedniku Obrada Krajkovića. Augusta 1459. godine podignuta je tužba od strane Vukosava Brajkovića protiv nekolicine ljudi, među kojima i Jurka Obradovića Krajkovića iz Luga (*Jurag Obradouich Craichouich de Lug*).³⁷

Posljednja poznata informacija o nasljednicima Obrada Krajkovića je iz juna 1469. godine. U njoj se spominje Vukac Obradović iz Luga koji je zajedno s dvojicom zemljaka kao “robac” optužen za prodaju čovjeka (Petka Radosalića) za jednog konja izvjesnom Stjepku Sracinoviću.³⁸

mum et esset in loco dicto Vlaschiza teritorii cherzegi ac secum esset Gliubissaua eius uxor fuit violenti inno insultatus per quatuor personas quas non cognouich, que sine qui per vim derobantes verberarunt illum atrocissime pluribus percussionibus cum plato culteuliarum supra capite cum sanguinis effusione ac cum securi quadam hinc inde super persona non de talco, scilicet de capite securis et post modum substulerunt sibi unam gonellam albam et unam suchgnam, unum coretum, dua paria caligarum quarum unum par erat de Rasia et aliud de pano rubeo, unam centuram cum II cultellis uxori ante unum faciolum de perperis 3, unam funem de valoris grossis 4 ÷ [4,5], unum par sirotecharum de lana, marsupium cum grossis XII intus” (19. 1. 1456. g.), Lamenta de foris, XXIX, 41. Ispod: “XVI februarii Bogeta Bogdanouich de Luch hic de mandato domini Rectoris presentis dixit et affirmavit fuisse infrascriptos qui fecerunt suprascriptum insultum, videlicet, Juray et Vuchosauo Obradouich de Lug, Petan Radcich de Lug, Obrad Dranouich de Lug”, Isto.

³⁶ “Petchus Ostoich pro Boxino Priboeuich eius patruo vulnerato et iacente in lecto coram domino Rectore ser Damiano de Menze fecit lamentum supra Giuragh Obradouich et Gliubissam Radeglich de Tribigne, dicens quod spoliauerunt ipsum Boxinum et vulnerauerunt cum ense et cultellam, ita quod iacet in lecto. Et hoc fuit ad granizas” (28. 8. 1453. g.), Lamenta de foris, XXV, 89.

³⁷ “Vuchossaus Braichouich coram domino Rectore ser Damiano de Gondola lamentatur contra Jurag Obradouich Craichouich de Lug et Millorad Milouzich Ogrisich et Bogauaz Obradouich de Prosecha et Dragich Miloradouich de Popouo et Radeqliam Nedoglodouich, dicens ipsi malefactorum aggressi fuerunt ipsum querelantem ad Luzinize ez eum vulnerauerunt quosque ad mortem per totam personam” (23. 8 1459. g.), Lamenta de foris, XXXIII, 68v

³⁸ “Radiçius Branilouich, Stoychus Radichieuich ambo de Brenno coram dominis iudicibus de criminali quorum caput fuit ser Junius de Martinussio lamentum fecerunt contra Vocazium Obradouich, Branchum Dabisiuouich et Branchum Radiuoeuich de Lug dicentes ipsi querelantes quod predicti derobarunt tamquam robci Petchum Rado-

Niz nama dostupnih informacija koje mogu pomoći kontekstualizaciji dva natpisa na stećcima u Starom Slanom na ovom mjestu se završava. Prikupljeno omogućava da sačinimo rodoslovno stablo koje jasnim pokazuje da su Obrad Krajković i Ivko Obradović otac i sin kako je to tvrdio i Marko Vego. Ovde razmatramo i mogućnosti za definiranje vremena postanka navedenih natpisa.

Obrad Krajković iz Luga kod Trebinja je zasvjedočen u pisanim vrelima Dubrovačkog arhiva u periodu 1420--1447. godine. On je imao braću Metka (1411-1434), Stanišu (1420-1428) i, vjerovatno, Ratka Krajkovića (1429). Obradovi sinovi su Pribio (1426-1444), Ivko (1440), Vukosav (1440-1456), Vukac (1440-1469) i Jurak (1453-1459) Obradović Krajković. Prema navedenom se može kazati da je natpis na stećku Dobrila Pribilovića nastao u prvoj polovini XV stoljeća, a da ga još preciznije određuje i zasad poznato vrijeme spominjanja pisara Obrada Krajkovića 1420-1447. godine.³⁹ Očito je i da je stećak Dobrila Božićkovića iz sredine XV stoljeća te da ga u polazištu određuje vrijeme egzistencije pisara Ivka Obradovića (1440), kao i zadnji spomen njegovog oca Obrada Krajkovića (1447).⁴⁰

Summary

A Contribution to the Contextualization and Dating of Stećci in Staro Slano near Trebinje

With the help of documents from the State Archives of Dubrovnik, the author provides a contribution to the historical context and dating of two medieval tombstones (stećci) of Dobrilo Pribilović and Do-

saglich Bobanich et eum vendiderunt Stiepcio Sracinouich pro uno equo" (18. 6. 1469. g.), Динић 1967, 151.

³⁹ Marko Vego je dao prijedlog da se radi o drugoj polovini XIV ili prvoj polovini XV stoljeća, a kasnije korigirao i smjestio u prvu polovinu XV stoljeća, Vego 1962, 237; Vego 1964, 55; Vego 1970, 170.

⁴⁰ Prema Marku Vegi "natpis na stećku Dobrila Božićkovića urezan negdje u prvoj polovini XV vijeka, i to poslije natpisa Dobrila Pribilovića", Vego 1962, 237. No, kako je i sam pomjerio dataciju stećka Dobrila Pribilovića, tako više ne može stajati ni ova datacija.

brilo Božićković in Staro Slano near Trebinje. The key factors in this are the scribes Obrad Krajković and Ivko Obradović. The author confirms Marko Vego's assumption that the scribes were related and that they were father and son. Obrad Krajković from Lug near Trebinje is mentioned in written records of the Dubrovnik archives in the period from 1420 to 1447. He had brothers Metko (1411-1434), Staniša (1420-1428) and, probably, Ratko Krajković (1429). Obrad's sons were Pribio (1426-1444), Ivko (1440), Vukosav (1440-1456), Vukac (1440-1469) and Jurak (1453-1459) Obradović Krajković. The inscription on the tombstone of Dobrilo Pribilović was created in the first half of the 15th century and this can be more precisely determined through the mentioning of scribe Obrad Krajković (1420-1447). The tombstone of Dobrilo Božićković is from the middle of the 15th century which is determined by the existence of the scribe Ivko Obradović (1440), as well as the last mention of his father Obrad Krajković (1447).

Literatura

Bešlagić, Š. 1971, Stećci. Kataloško-topografski pregled, Veselin Masleša, Biblioteka Kulturno nasljeđe, Sarajevo 1971.

Bešlagić, Š. 1982, Stećci - kultura i umjetnost, IRO Veselin Masleša, Biblioteka Kulturno nasljeđe, Sarajevo 1982.

Динић, М. 1967, Из Дубровачког архива, III, Српска академија наука и уметности, Зборник за историју, језик и књижевност српског народа, Треће одељење, Књига 22, Београд 1967.

Динић, М. 1967а, Хумско-требињска властела, Српска академија наука и уметности, Посебна издања 397, Одељење друштвених наука 54, Београд 1967.

Тошић, Ђ. 1998, Требињска област у средњем вијеку, Историјски институт, Посебна издања 30, Београд 1998.

Vego, M. 1962, Novi i revidirani natpisi iz Hercegovine (nastavak), Glasnik Zemaljskog muzeja 17, Sarajevo 1962, 236-237.

Vego, M. 1964, Zbornik srednjovjekovnih natpisa Bosne i Hercegovine, II, Zemaljski muzej, Sarajevo 1964.

Vego, M. 1970, Zbornik srednjovjekovnih natpisa Bosne i Hercegovine, IV, Zemaljski muzej, Sarajevo 1970.